www.tezaurliturgic.ro

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΚΙΑΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Ι΄ ΜΑΡΤΙΟΥ

www.tezaurliturgic.ro

www.tezaurliturgic.ro

Μαρτίου ι'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Εἴδησις. Εἰς τήν παροῦσαν ἑορτήν λαμβάνομεν ὡς ὁδηγόν τήν τυπικήν διάταξιν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Λ 155

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν τά ἑξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀναστασίας τήν μνήμην δεῦτε τιμήσωμεν· ἀγάπῃ γάρ τῇ θείᾳ, τήν ψυχήν ρωσθεῖσα, τοῦ θήλεος παρεῖδε τό ἀσθενές, ἐν ἀνδρείῳ φρονήματι, καί κατά ἄ-δρας διήνυσε τά στερρά, τῆς ἀσκήσεως καλαίσματα.

Τάς βασιλείους ἀξίας καί τήν λαμπρότητα, καταλιποῦσα Μῆτερ, θεολήπτῳ καρδίᾳ, τήν Αἴγυπτον κατέλαβες ἐν σπουδῇ, ἔνθα βίον ἰσάγγελον, Ἀναστασία διῆλθες ἀσκητικῶς, τετρωμένη θείῳ ἔρωτι.

Στολήν καί κλῆσιν Ὁσία σοφῶς ἀμείψασα, χερσί τοῦ θεοφόρου, Δανιήλ θεοφρόνως, ἔνδον ἐν σπηλαίῳ ὑπερφυῶς, ἠγωνίσω ἀπρόϊτος, χρόνοις πολλοῖς ρωννυμένη θείᾳ ροπῇ, καί τόν ὄφιν καταισχύνουσα.

Τούς τῷ ἁγίῳ ναῷ σου Ὁσία σπεύδοντας, καί τήν σεπτήν σου μνήμην, ἑορτάζοντας πόθῳ, φύλαττε καί σκέπε πάσης ὀργῆς, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου, Ἀναστασία πρεσβεύουσα ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τῷ πυρί τῆς θείας ἀγάπης, πᾶσαν ὕλην γεηρῶν ἠνάλωσας, Ἀναστασία Ὁσί[α] Μῆτερ· καί ὡς λαμπάς φαεινοτάτη, ἐν ἀσκήσει λάμψασα, τῷ φωτί τῆς σῆς καρτ[ε]ρίας, καί ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἐν σοί ἀρετῶν, τῆς Ἐκκλησίας φαιδρύνεις τό πλήρωμα. Χριστός γάρ σέ ἐδόξασεν, ὁ δοξασθείς τῷ βίῳ σου· ᾧ πρέσβευε δε[ί]

www.tezaurliturgic.ro

ια, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔλιπες νουνεχῶς, βασιλικὴν ἀξίαν, καὶ Βασιλεῖ τῷ ὅλων, Ἀναστασία Μῆτερ, ρμῶς κατηκολούθησας.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ὅλην σου τὴν ροπήν, ἀνέτεινας Κυρίῳ, Ἀναστασία Μῆτερ, καὶ τοῦ Βελίαρ σαν, ἐπάτησας τὴν δύναμιν.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Πᾶσι τοῖς τῷ ναῷ, φοιτῶσί σου τῷ θείῳ, Ἀναστασία δίδου, παθῶν παντοίων σιν, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ, ὁμότιμε Θεότης, λιταῖς τῆς σῆς σίας, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴχνεσι σοῦ Υἱοῦ, Παρθένε ἑπομένη, ἡ παρ᾽ ἡμῶν Ὁσία, ἐνθέως τιμωμένη, ικητικῶς διέπρεψε.

ν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.tezaurliturgic.ro

'Εν τῷ Μεγάλῳ 'Εσπερινῷ.

Μετά τόν Προοιμιακόν, τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν Στίχους στ', καί ψάλλομεν τά ἑξῆς Προσόμοια τῆς 'Αγίας.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δόξαν παριδοῦσα τήν φθαρτήν, Θείᾳ τετρωμένη ἀγάπῃ, 'Αναστασία σεμνή, χαίρουσα κατέλιπες, τάς βασιλείους αὐλάς, βασιλείαν τήν ἄνωθεν, θερμῶς 'εκζητοῦσα' ὅθεν παραγέγονας, εἰς 'Αλεξάνδρειαν, ἔνθα τόν ἰσάγγελον βίον, πόθῳ ὑπελθοῦσα 'Οσία, ὤφθης τῶν 'Αγγέλων ἰσοστάσιος.

Γνώμην καί τήν κλῆσιν καί στολήν, μεταμειψαμένη 'Οσία, στερρῷ φρονήματι, πᾶσαν καταλέλοιπας, σχέσιν ἐπίγειον, καί ὡς ἄσαρκος ᾤκησας, ἔνδον τοῦ σπηλαίου, ἄγνωστος ἀπρόσιτος, τελοῦσα ἅπασιν' ὤ τῆς καρτερίας σου Μῆτερ, καί τῶν θαυμαστῶν σου ἀγώνων! δι'ὧν καταβέβληκας τόν δράκοντα.

Φύσεως οἰκείας τούς θεσμούς, Μῆτερ παριδοῦσα ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως, πλείστοις σαυτήν δέδωκας, οἷά περ ἄσαρκος, καί δοχεῖον ὑπέρτιμον, τοῦ Πνεύματος ὤφθης, ἀπαθείας λάμπουσα, τοῖς προτερήμασιν' ὅθεν πρός τά ἄνω μετέστης καί ἐν οὐρανίοις θαλάμοις, ὦ 'Αναστασία κατεσκήνωσας.

Προσόμοια ἕτερα. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας τό σῶμά σου, 'Αναστασία θεόληπτε, πρός ἀγῶνας καί σκάμματα, ὁσίας ἀσκήσεως, ἀνενδότῳ γνώμῃ, ἀπαρνησαμένη, σαυτήν τελείῳ λογισμῷ' ὅθεν ἐπλήσθης θείων ἐλλάμψεων, καί μέτοχος γεγένησαι, τῶν δωρεῶν τῶν τοῦ Πνεύματος' διά τοῦτο τήν μνήμην σου, τήν ἁγίαν γεραίρομεν.

Ἤμειψας τό φρόνημα, θεοπρεπῶς καί τό ὄνομα, καί τό ἔνδυμα πάνσεμνε, καί χαίρουσα ᾤκησας, ἐν σπηλαίῳ Μῆτερ, Δανιήλ τοῦ θείου, ἰθυνομένη τῇ χειρί' ἐν ᾧ ἀσκήσει συντονωτάτῃ σου, τόν σκότους κοσμοκράτορα, 'Αναστασία κατέβαλες, γυναικείῳ ἐν σώματι, καί ἀξίως δεδόξασαι.

Φῶς θεῖον ἑώρακας, καί ἐπιστάντας 'Αγγέλους σοι, ὡς ἰσάγγελος ἔνδοξε, ἡνίκα τό πνεῦμά σου, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ, Μῆτερ ἀπεδίδως, καί μεταστᾶσα ἐν χαρᾷ, πρός οὐρανίους αὐλάς ἀνέδραμες, τῶν πόνων σου τά ἔπαθλα, 'Ανα-

www.tezaurliturgic.ro

στασία λαμβάνουσα, καί ἀπαύστως πρεσβεύουσα, ὑπέρ τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ.β.

Σήμερον ἡ τῆς Ὁσίας Ἀναστασίας μνήμη, τήν Ἐκκλησίαν κυρσεύουσα ἐκέστη· ἐν ὁσιότητι γάρ καί ἀληθείᾳ, καί ἔργοις φωτός ἐμπρέψασα, καταλαμπρύνει τούς βοῶντας· χαίροις ἡ τάς βασιλείους τιμάς, καί τάς σφαλλομένας ἀξίας, τῆς κατά Χριστόν ζωῆς τῇ τραχύτητι ἀνταλλάξασα· χαίροις ἡ τό ἀσθενές τῆς φύσεως ἀπορρίψασα, καί πρός ἀνδρικούς ἀγῶνας, ἐνθέῳ πεποιθήσει χωρήσασα· χαίροις Ἀγγέλων ἰσότιμε, Μοναζουσῶν δόξα καί καύχημα, καί πρός Χριστόν, μεσῖτις ἡμῶν ἀξιόθεος· ᾧ μή παύσῃ πρεσβεύουσα Ὁσία, ρύεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μή ἀνυμνήσει σου, τόν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμψας Υἱός μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεός ὑπάρχων, καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτόν ἱκέτευε, Σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καί τά Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. λα΄ 10, 26).

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καί λίνον, ἐποίησεν εὔχρηστα ταῖς χερσίν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεί ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δέ αὕτη τόν βίον. Καί ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καί ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καί ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπό δέ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τήν ὀσφύν αὐτῆς, ἤρεισε τούς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τό ἐργάζεσθαι, καί οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τήν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τάς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπί τά συμφέροντα, τούς δέ πήχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δέ αὐτῆς διή-

www.tezaurliturgic.ro

νοιξε πένητι, καρπόν δέ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἰσχύν καί εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καί εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε΄ 15-στ΄ 3).

Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. Διά τοῦτο λήψονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καί τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τόν ζῆλον αὐτοῦ, καί ὁπλοποιήσει τήν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καί περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δέ ἀπότομον ὀργήν εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπί τούς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καί ὡς ἀπό εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπί σκοπόν ἁλοῦνται, καί ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοί δέ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καί ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καί ἐρημώσει πᾶσαν τήν γῆν ἀνομία, καί ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς καί σύνετε· μάθετε δικασταί περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καί γεγαυρωμένοι ἐπί ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καί ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ΄ 7).

Δίκαιος, ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον, οὐ τό πολυχρόνιον, οὐδέ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιά δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καί ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καί ζῶν μεταξύ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μή κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἤ δόλος ἀπατήσῃ ψυχήν αὐτοῦ. Βασκανία γάρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τά καλά, καί ρεμβασμός ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχή αὐτοῦ· διά

www.tezaurliturgic.ro

τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δέ λαοί ἰδόντες καί μή νοήσαντες, μηδέ θέντες ἐπί διανοίᾳ τό τοιοῦτον· ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καί ἐπισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τήν Λιτήν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α.

Τήν ἀληθῆ ἀξίαν, ὀλικῶς ἐκζητοῦσα, τῶν ἐπί γῆς ἀξιωμάτων, τό εὐδιάλυτον παρεῖδες, νοΐ μεγαλόφρονι, Ἀναστασία Ὁσία καί χαίρειν πᾶσιν εἰποῦσα, ἀσκητικῶς Χριστῷ ἠκολούθησας, τόν Σταυρόν ἐπ' ὤμων ἄρασα· ὢ τοῦ θαύματος! πῶς ἠγωνίσω ὡς ἀσώματος, καί ἐν ἀσθενείᾳ φύσεως, ἔξω κόσμου καί σαρκός ἐγένου; Ἀλλ' ὡς ὑπερκοσμίου δόξης κοινωνός, μή παύσῃ πρεσβεύουσα Μῆτερ, ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου, τελούντων τήν μνήμην σου.

Ἦχος β.

Τῶν ἐπί γῆς ἀποθεμένη τήν σχέσιν, ἐν τῇ ἐνώσει τῶν κρειττόνων, τοῦ οἰκείου πλούτου τήν κτῆσιν, ἀπεβάλου νουνεχῶς, πλουτισθεῖσα θησαυρίσμασι, τῆς θεϊκῆς ἀγάπης· καί ὡς ἔλαφος διψῶσα ἔδραμες, ἐπί τήν Αἴγυπτον Ὁσία, τοῦ ἄκρου ἐφετοῦ τυχεῖν ἐπισπεύδουσα· καί θεοβρύτων πηγῶν τῆς χάριτος, δι' ἀσκήσεως τρυφήσασα, τόν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς ἐκληρώσω, καθαρθεῖσα τῶν προσύλων. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα πρός Χριστόν παρρησίαν, Ἀναστασία παμμακάριστε, ἱκέτευε πάντοτε, ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος γ.

Ἀνδρεῖον ἀναλαβοῦσα φρόνημα, ἀνδρικούς ἀγῶνας διήνυσας, ἐν τῇ στερρᾷ ἀσκήσει, Ἀναστασία Ὁσία θεόσοφε· καί ἐν σπηλαίῳ σαυτήν ἐγκλείσασα, πάσης συναφείας γηΐνης, τόν νοῦν τελείως ἐχώρισας, καί ὁλοτρόπως ἡνώθης, τῷ φωτί τῶν μυστικῶν θεωριῶν, τῆς κοινωνίας τῆς χάριτος. Ὅθεν ἡ ἰσάγγελος ζωή σου, τάς διανοίας ἡμῶν ἐκπλήττει, καί πρός θεῖον πόθον διεγείρει, τούς ὁμοφρόνως βοῶντας· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος δ.

Ἐνδεδυμένη τήν ἄνωθεν δύναμιν, οὐκ ἔπτηξας Ὁσία, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ τάς ἐπινοίας καί μηχανάς, ἀλλ' ἀνίσχυρον τό θράσος αὐτοῦ ἀπέδειξας, ἀσκη-

www.tezaurliturgic.ro

τικῶς ἀγωνισαμένη, ἐν γυναικείῳ σώματι· καί νεκρωθεῖσα τῇ σαρκί, τῆς ἀθανάτου ζωῆς τούς καρπούς, δαψιλῶς ἐκαρποφόρησας· δι'ὧν 'Αναστασία Θεόφρον, ἐκτρέφεις τάς ψυχάς τῶν πιστῶς σε τιμώντων, καί τῷ Σωτῆρι βοώντων· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, τήν ἐσομένην προϋπέφηνάς σοι δόξαν, 'Αναστασία Θεοδόξαστε· μεγάλα γάρ ἀνέστησας τρόπαια, κατά τοῦ παλαμναίου, τήν ἰσχύν αὐτοῦ ἀσκητικῶς θριαμβεύσασα· καί μειζόνων τιμῶν ἀξιωθεῖσα, παρά Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου, μεγάλων κινδύνων ῥύῃ, τούς προσιόντας τῷ ναῷ σου· 'Αλλ' ὡς ἔχουσα παρρησίαν, ἀνάστησον ἡμᾶς δεόμεθα, ἐκ λάκκου κατά Δαβίδ, ταλαιπωρίας καί θλίψεως.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην σου.

Εἰς τόν Στίχον. Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις 'Αναστασία σεμνή, τῆς 'Αναστάσεως Χριστοῦ ἡ ἐπώνυμος· ἧς πίστει εἰσδεδεγμένη, τήν μυστικήν ἀστραπήν, ἔνδον ἐν καρδίᾳ θείῳ Πνεύματι, τό σκότος κατέλιπες, κοσμικῆς ματαιότητος, καί τῶν 'Αγγέλων, τήν ζωήν ἐπεπόθησας, ὡς ἀσώματος, μετά σώματος ζήσασα· ὅθεν νῦν τήν ἰσάγγελον, ἐκτήσω φαιδρότητα, καί οὐρανίων θαλάμων, περιφανῶς κατηξίωσαι, ἀεί δυσωποῦσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοι.

Χαίροις 'Αναστασία σεμνή, ἡ ὁλοτρόπως τόν Χριστόν ἀγαπήσασα, καί πᾶσαν τιμήν καί δόξαν, καί βασιλείους αὐλάς, θεολήπτῳ γνώμῃ καταλείψασα, καί πένθει καί δάκρυσι, καί συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, θεοφρόνως βιώσασα, ὡς θεράπαινα, τοῦ Θεοῦ θεοφόρητος· ὅθεν τῆς ὑπέρ ἔννοιαν, χαρᾶς ὤφθης μέτοχος, περιχορεύουσα Μῆτερ, περί τόν θρόνον τοῦ Κτίστου σου, ὅν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

. / .

www.tezaurliturgic.ro

Στίχ. Καί ἔστησεν ἐπί πέτραν τούς πόδας μου...

Χαίροις Ἀναστασία σεμνή, ἡ φερωνύμως ἀνιστῶσα ἑκάστοτε, ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καί ἐκ βυθοῦ πειρασμῶν, τούς τῇ σῇ πρεσβείᾳ καταφεύγοντας, καί πᾶσι παρέχουσα, τήν θερμήν προστασίαν σου, τοῖς τῷ ναῷ σου, τῷ ἁγίῳ προστρέχουσι, καί τήν μνήμην σου, τήν σεπτήν ἑορτάζουσι· χάριν γάρ θείαν εἴληφας, πληροῦν τά αἰτήματα, ἡμῶν καί νέμειν ἑκάστῳ, ρῶσιν ψυχῆς ρῶσιν σώματος, Χριστόν δυσωποῦσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄

Τίς επαξίως ὑμνήσει, τά τοῦ βίου σου κατορθώματα, Ἀναστασία Ὁσία Θεόσοφε; πάντας γάρ ἐξέστησαν, τῆς σῆς φρονήσεως ὁ πλοῦτος, τῆς ἀνδρείας τό ἀνένδοτον, καί τῆς ἀσκήσεως τό σύντονον· ὅτι τά ἄνω ποθοῦσα, τῶν χαμαί συρομένων, ὁλοσχερῶς ἀπέστης· καί τῶν Ἀγγέλων τήν ζωήν χαρακτηρίσασα, ἀγγελικῆς συναυλίας ἠξίωσαι· μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, καί τό Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄ Τόν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείους ἀξίας καί δόξαν πρόσκαιρον, καταλιποῦσα ἐμφρόνως Ἀναστασία σεμνή, τήν ἰσάγγελον ζωήν στερρῶς διήνυσας, καί δοξασθεῖσα ἐκ Θεοῦ, ὡς δοχεῖον ἀρετῶν, δυσώπει Ὁσία Μῆτερ, ὑπέρ τῶν πίστει τιμώντων, τῆς Πολιτείας σου τήν ἄσκησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καί σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν καί Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐκ σαρκί, τόν Ποιητήν σου καί Θεόν, πρεσβεύουσα μή ἐλλείπῃς, ὑπέρ τῶν ἀνυμνούντων, καί προσκυνούντων τόν τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

www.tezaurliturgic.ro

Εἰς τόν Ὄρθρον.

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἕλικες σεμνή, Κωνσταντίνου τήν πόλιν, δεχθεῖσα τῇ ψυχῇ, τήν οὐράνιο φλόγα, πρός πόλιν Ἀλεξάνδρειαν, εὐπλοήσασα ἔδραμες, καί μονάσασα, Ἀναστασί οσίως, τήν τοῦ πόθου σου, πλήρωσιν εὕρηκας Μῆτερ, Χριστόν μεγαλύνουσα.

Θεοτοκίον.

Δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ, προελθόντος ἀρρήτως, σαρκός τό ἀσθενές, ρωννυμένη Παρθένε, ἀσκήσει ἠνδραγάθησε, καί ἀξίως δεδόξασται, ἀνυμνοῦσά σε, Ἀναστασία ἡ θεία, καί δοξάζουσα, τά παμφαῆ μεγαλεῖα, τῆς δόξης σου Ἄχραντε.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καταπλήττει ἀληθῶς, τάς διανοίας τῶν πιστῶν, τῆς ἀσκήσεως τῆς σῆς, ἡ ὑπέρ φύσιν ἀγωγή, Ἀναστασία Ὁσία θεόσοφε· σύ γάρ ὡς ἀνήρ, στερρῶς ἠγώνισαι, ἀκλόνητος πολλοῖς, ἔτεσι μείνασα, ἐγκεκλεισμένη σπηλαίῳ ὡς ἄσαρκος, μόνῳ Χριστῷ ἀτενίζουσα· ὢ τῆς ἀνδρείας, τῆς σῆς Ἁγία! δι' ἧς λαμπρῶς τεθαυμάστωσαι.

Θεοτοκίον.

Μετά σώματος Ἁγνή, τόν ὑπερούσιον Θεόν, κυοφορήσασα ἡμῖν, δίχα τροπῆς τε καί φυρμοῦ, τῶν ποιημάτων ἐδείχθης ἁγιωτέρα· ὅθεν τῷ φωτί, τῆς σῆς λαμπρότητος, χαίρουσα ἀεί, νοΐ θεόφρονι, Ἀναστασία τό σκότος διέφυγε, τῆς τῶν δαιμόνων κακότητος, καί τοῦ Υἱοῦ σου, Θεογεννῆτορ, τῆς θεαυγείας ἠξίωται.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐξ εὐγενῶν καταγομένη Ὁσία, τῆς ψυχικῆς σου εὐγενείας τό κάλλος, διατηρεῖν ἀνόθευτον ἐσπούδασας· Ἔνθεν πεπολίτευσαι, ὡς ἀσώματος Μῆτερ, σεαυτήν νεκρώσασα, τῇ ἀπάτῃ τοῦ κόσμου, καί μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, Ἀναστασία, ζωῆς θείας ἔτυχες.

www.tezaurliturgic.ro

Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ περίοπτον ὄρος καὶ ἐμφανές, τὴν νεφέλην τὴν θείαν καὶ χρυσαυγῆ, θρόνον τὸν πυρίμορφον, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπόζοντος, τὴν φωταυγῆ λυχνίαν, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, ἐν ᾗ ζωῆς τὸ μάννα, ἀφράστως ἐσκήνωσεν, ὕμνοις εὐχαρίστοις, τὴν Ἁγνὴν Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, οἱ δι' αὐτῆς σωζόμενοι, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζοντες· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσι Παρθένε, τὴν ἄρρητον δόξαν σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἀσκήσασα, ὑπὲρ μέτρον Ὁσία τῆς φύσεως, τῆς σαρκὸς ἐμάρανας, Ἀναστασία τὸ φρόνημα, καὶ ἐν σοὶ ἐπλούτησας, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ζωοποιοῦσαν ἐνέργειαν.

Ἀνέθηκας, Δανιὴλ τῷ Ὁσίῳ θεόπνευστε, τὰ τῆς πολιτείας σου, οὐ καθυπείκουσα ῥήμασιν, ὡς ἀνὴρ ἠγώνισαι, κλήσει καὶ σχήματι, δόξαν τῷ Θεῷ ἀναπέμπουσα.

Νεκρώσασα, σεαυτὴν τοῖς ἐν κόσμῳ κατῴκησας, ὡς τερπνὸν παλάτιον, Ἀναστασία τὸ σπήλαιον, καὶ πόνοις ἀσκήσεως, ναὸς περίδοξος, τοῦ Παμβασιλέως γεγένησαι.

Ἀπαύστοις σου, προσευχαῖς καὶ νηστείαις καὶ δάκρυσι, τὴν ψυχὴν καθαίρουσα, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἀγνώριστος, πλείστοις διετέλεσας, Ὁσία ἔτεσι, καὶ ἐχθροῦ καθεῖλες τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Σωθῆναί με, τῆς μανίας Ἁγνὴ τοῦ ἀλάστορος, χεῖρα βοηθείας μοι, ὥσπερ φιλάγαθος ὄρεξον, καὶ φωτὶ συνέσεως, τὸν νοῦν μου λάμπρυνον, τὸν νυκτὶ παθῶν πορευόμενον.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Τὸν φόβον Θεοῦ, παιδιόθεν σχοῦσα ἐν καρδίᾳ σου, πολιτείαν ἄμεμπτον, ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβουσα, Ἀναστασία ἔσχες, καὶ τρόπον χριστομίμητον.

www.tezaurliturgic.ro

Ἁπάσης φθαρτῆς, εὐκληρίας χαίρουσα ἐξέκλινας, καί πλοῦτον τόν πρόσκαιρον, πλούτῳ Θείου ἔρωτος κατέλιπες, τήν πτωχείαν Κυρίου, Ἀναστασία στέρξασα.

Σαυτήν ταῖς χερσί, Δανιήλ τοῦ Θείου Μῆτερ δέδωκας, ὡς σεπτόν ἀνάθημα, καί θερμῶς τοῖς ἔμπροσθεν προβαίνουσα, ἀνδρικά ἐν σπηλαίῳ, διήνυσας παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος παθῶν, τῇ σῇ ρυπτικῇ πρεσβείᾳ κάθαρον, μολυνθεῖσαν Δέσποινα, ἐξ ἀπροσεξίας τήν καρδίαν μου, καί τήν ρύμην τοῦ πλάνου, τήν κατ' ἐμοῦ κατάργησον.

Ὠδή στ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀναστάσεως ὤφθης ἐπώνυμος, τῆς τοῦ σοῦ νυμφίου· ὅθεν ἀνέστησας, Ἀναστασία τρόπαια, κατά τοῦ πολεμήτορος μέγιστα.

Γυναικείῳ ἐν σώματι ἤνυσας, ἀνδρικά παλαίσματα στερρῶς ἀσκήσασα, Ἀναστασία πάνσεμνε, ὑπερβᾶσα τούς ὅρους τῆς φύσεως.

Ἐν σπηλαίῳ ἀπτόητος μένουσα, τήν ἀπ' οὐρανοῦ ἐδέχου παράκλησιν, Ἀναστασία ἔνδοξε, καί Ἀγγέλους συλλήπτορας ἔσχηκας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδῳ Κόρη τῆς θείας δυνάμεως, ἡ Ἀναστασία τόν νοῦν ἐπερείσασα, ἀσκητικῶς ἐδόξασε, τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ σου τό ὄνομα.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἰσαγγέλως ἐν τῷ κόσμῳ βιοτεύσασα,
Ἀναστασία τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα,
Δωρεαῖς τοῦ Παρακλήτου ἐμεγαλύνθης.
Ἀλλ' ἀπαύστως καθικέτευε πρός Κύριον,
Πάσης θλίψεως λυτροῦσθαι καί κακώσεως,
Τούς βοῶντάς σοι· Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐν ἀσκήσει, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Ἀναστασία Ὁσία Μῆτερ, καί ἀγ-

www.tezaurliturgic.ro

γελικῆς τυχοῦσα χαρᾶς, ἀνάστησόν με βυθοῦ καρακτώσεων, ὡς ἄν τήν πολιτεῖαν σου, μακαρίζω βοῶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε Ὁσία λελαμπρυσμένη
Χαῖρε Ἁγία δεδοξασμένη
Χαῖρε ἡ λιποῦσα τρυφήν τήν ἐπίκηρον
Χαῖρε ἡ εὑροῦσα χαράν τήν ἀκήρατον
Χαῖρε ὕψος ἀπορρίψασα εὐκληρίας γεηρᾶς
Χαῖρε κλέος γεωργήσασα πολιτείας τῆς λαμπρᾶς
Χαῖρε ὅτι παρεῖδες τό τοῦ θήλεος χαῦνον
Χαῖρε ὅτι καθεῖλες τό τοῦ δράκοντος φαῦλον
Χαῖρε λαμπάς ὁσίας ἀσκήσεως
Χαῖρε πυρσός ἐνθέου φρονήσεως
Χαῖρε δι'ἧς ὁ ἐχθρός ἀνετράπη
Χαῖρε δι'ἧς ὁ Χριστός ἐδοξάσθη

Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Συναξάριον.

Τῇ ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Στίχ. Ἡ Πατρικία πάντα λιποῦσα τάδε,
Πάντων κατέστη κυρία ἐν τῇ πόλῳ.
Δεκάτῃ Ἀναστασίαν γηθόσυνον ἔνθεν ἄειραν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γέγονέ τις γυνή ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοὔνομα Ἀναστασία, εὐλαβουμένη τόν Θεόν, ἐξ εὐγενῶν καί πλουσίων γονέων. Αὕτη, Πατρικία οὖσα τοῦ Βασιλέως πρώτη, τόν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατά τάς ἐντολάς αὐτοῦ. Εἶχε δέ φυσικήν εὐστάθειαν, καί πολλήν πραότητα, ὥστε πάντας ἐπιτέρπεσθαι εἰς τάς ἀρετάς αὐτῆς, ἀλλά μήν καί αὐτόν τον Βασιλέα. Καί ἐπειδή ἀεί ὁ τῶν ζιζανίων σπορεύς τό καλόν εἴωθε φθονεῖν καί διαβάλλειν, καί μή συγχωρεῖν ἀναπαύεσθαι, ἐφθονήθη καί αὐτη παρά τῆς Βασιλίσσης καί γνοῦσα τόν φθόνον παρά τινος, ἡ ὄντως πε-

./.

www.tezaurliturgic.ro

κεκινημένη κατά Θεόν, λέγει πρός ἑαυτήν· Ἀναστασία, εὐκαίρου ὑποθέσεως γενομένης, σώζουσα σῶσον τήν σεαυτῆς ψυχήν, καί τήν βασίλισσαν ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθόνου, καί σεαυτῇ δέ προξενήσεις τήν οὐράνιον βασιλείαν. Καί ὡς ταῦτα πρός ἑαυτήν ἐβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον, καί συνάξασα ἐκ τοῦ πλούτου αὐτῆς μέρος τί, τά λοιπά πάντα καταλιποῦσα, τήν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε· καί κτίσασα ἐν τῷ Πέμπτῳ (τόπῳ οὕτω καλουμένῳ) μοναστήριον, ἐξύφαινε θείους μίτους, ἐκεῖσε καθεζομένη, καί τῷ Θεῷ ἀρέσαι σπουδάζουσα· ἐν ᾧ καί μέχρι τῆς σήμερον σώζεται ἡ ταύτης Μονή, τό Πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα.

Μετά δέ χρόνον τινά, παρελθούσης τῆς Βασιλίσσης τόν δέ βίον, ἀναμνησθείς ὁ Βασιλεύς τῆς Πατρικίας, ἐξέπεμψε πανταχοῦ, μετά πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν. Τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ ἀμνάς τοῦ Θεοῦ, νυκτός ἐάσασα τό ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν τῇ Σκήτῃ πρός τόν Ἀββᾶν Δανιήλ· καί προσαναθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ Γέροντι τά κατ'αὐτήν, ἐνέδυσεν αὐτήν ἀνδρῴαν στολήν, καί ἐκάλεσεν αὐτήν Ἀναστάσιον εὐνοῦχον· καί εἰσαγαγών αὐτήν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν ὄντι τῆς Λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρξεν αὐτήν, δούς αὐτῇ καί κανόνα, καί προσέταξε μηδέποτε ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινά ἔρχεσθαι πρός αὐτήν τό παράπαν· τυπώσας ἕνα τῶν ἀδελφῶν αὐτῇ κομίζειν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κεράμιον ὕδατος, καί τιθέναι ἔξω τοῦ σπηλαίου, καί λαμβάνειν εὐχήν καί ὑπαναχωρεῖν.

Ἐκεῖσε οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὕτη καί ἀνδρεία ψυχή, ἀπροΐτος ἐκτελέσασα χρόνους ὀκτώ πρός τοῖς εἴκοσιν, ἐφύλαττε τόν κανόνα τοῦ γέροντος ἀπαράτρωτον. Ποῖος οὖν νοῦς, ἤ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτώ χρόνων τάς κατά Θεόν ἀρετάς αὐτῆς ἐννοήσει, ἤ διηγήσασθαι, ἤ γραφῇ παραδοῦναι δυνήσεται, ἅς αὐτή μόνη καθ'ἑαυτήν τῷ Θεῷ ἑκάστην προσῆγε; τό δάκρυον, τούς στεναγμούς, τούς ὀδυρμούς, τήν ἀγρυπνίαν, τήν εὐχήν, τήν ἀνάγνωσιν, τήν στάσιν, τήν γονυκλισίαν, τήν νηστείαν; πρό πάντων δέ καί μετά πάντων, τάς τῶν δαιμόνων συμπλοκάς καί ἐπαναστάσεις, τάς τῆς σαρκός ἡδονάς, καί πονηράς ἐνθυμήσεις, καί τά τούτων ἀντίρροπα; Τό δέ εἶναι ταύτην παντάπασιν ἀπρόσιτον, πάσας τάς ἡμέρας τῶν τοσούτων ἐνιαυτῶν, γυναῖκα Συγκλητικήν, καί εἰς τά Βασίλεια ἀεί ἐκ

./.

www.tezaurliturgic.ro

συνηθείας,μετά πλήθους ἀνδρῶν τε καί γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καί διάνοιαν. Ἐν τούτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη,γέγονε σκεῦος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Προγνοῦσα δέ τήν ἑαυτῆς πρός Κύριον μετάθεσιν,ἔγραψεν ὄστρακον πρός τόν Γέροντα,λέγουσα· Πάτερ τίμιε,λάβε μετά σοῦ ἐν σπουδῇ τόν τό ὕδωρ κομίζοντά μοι μαθητήν,καί τά ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρός ταφήν,καί ἐλθέ ἵνα κηδεύσῃς Ἀναστάσιον τόν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἔγραψεν,ἐναπέθετο ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου. Ὁ δέ Γέρων διά νυκτερινῆς ὀπτασίας μυηθείς ταῦτα, φησί πρός τόν μαθητήν· Σπεῦσον,ἀδελφέ,πρός τό σπήλαιον,ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἀδελφός Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος,καί προσχών ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου,εὑρήσεις ὄστρακον γεγραμμένον. Τοῦτο λαβών, σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρός ἡμᾶς. Τοῦ δέ ἀπελθόντος,καί ἐνεγκόντος αὐτό,ἀναγνούς ὁ Γέρων ἐδάκρυσε.καί λαβών ἐν σπουδῇ τόν ἀδελφόν,καί τά πρός ταφήν ἐπιτήδεια,ἐπορεύθη· καί ἀνοίξαντες τό σπήλαιον,εὗρον τόν Εὐνοῦχον πυρετῷ συνεχόμενον· καί προσπεσών ἐπί τό στῆθος αὐτοῦ ὁ Γέρων ἔκλαυσε λέγων· Μακάριος εἶ,ἀδελφέ Ἀναστάσιε,ὅτι τῆς ὥρας ταύτης ἀεί φροντίζων,κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπιγείου.

Εὖξαι οὖν ὑπέρ ἡμῶν πρός Κύριον. Ἡ δέ· Ἐγώ μᾶλλον,Πάτερ,φησί,χρείαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Καί λέγει ὁ Γέρων· Εἰ προέλαβον ἐγώ,εἶχον ἄν παρακαλέσαι τόν Θεόν. Καί ἀνακαθίσασα ἐπί τοῦ ψιαθίου,τήν κεφαλήν τοῦ Γέροντος κατεφίλησε προσευξαμένη. Καί λαβών ὁ Γέρων τόν μαθητήν αὐτοῦ ἔρριψε παρά τούς πόδας αὐτῆς,λέγων· Εὐλόγησον τόν μαθητήν μου,τό τέκνον σου. Ἡ δέ εἶπεν· Ὁ Θεός τῶν Πατέρων μου,ὁ παρεστηκώς μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ,τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου,ὁ εἰδώς τά ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαθήματά μου,διά τό ὄνομά σου,καί τήν ἐμήν ἀσθένειαν καί ταλαιπωρίαν,ἀνάπαυσον τό πνεῦμα τῶν πατέρων ἐπ' αὐτοῦ,ὡς ἀνεπαύσατο τό πνεῦμα Ἠλιού ἐπί τόν Ἐλισσαιέ. Καί ἐπιστραφείς ὁ Εὐνοῦχος πρός τόν Γέροντα λέγει· Διά τόν Κύριον Πάτερ,μή ἀποδύσῃς με ἅ περιβέβλημαι,καί μηδείς γνῷ τά περί ἐμοῦ,καί μεταλαβοῦσα τῶν Θείων Μυστηρίων,λέγει· Δότε μοι τήν ἐν Χριστῷ σφραγῖδα,καί εὔξασθε ὑπέρ ἐμοῦ. Καί ἀναβλέψασα κατά ἀνατολάς,ἔλαμψεν,ὥσπερ πυρσόν δεξαμένη

./.

www.tezaurliturgic.ro

ἐν τῷ σπηλαίῳ πρό προσώπου αὐτῆς. Καί ποιήσασα τό σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τό πνεῦμά μου· καί ταῦτα εἰποῦσα, παρέδωκε τό πνεῦμα.

Ὀρύγματος δέ γενομένου ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀποδυσάμενος ὁ Γέρων ὅ ἐφόρει ἱμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Ἔνδυσον τόν ἀδελφόν, τέκνον, ἄνωθεν ὧν περιβέβληται· ἐνδύοντος δέ τοῦ ἀδελφοῦ τήν μακαρίαν, ἐφάνησαν μέν τούτῳ οἱ ταύτης μαστοί, ὡς φύλλα κατεξηραμένα, οὐδέν δέ περί τούτου τῷ Γέροντι ἐσάφησε. Μετά δέ τό ἀπαρτισθῆναι τήν κηδείαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ μαθητής· Ἔγνως Πάτερ, ὅτι ὁ Εὐνοῦχος γυνή ἦν; Ὁ δέ Γέρων ἀπεκρίνατο· Οἶδα κἀγώ, τέκνον, ἀλλά διά τό μή ἐξηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρῴαν στολήν ἐνεδυσάμην αὐτήν, καί Ἀναστάσιον εὐνοῦχον ὠνόμασα αὐτήν, διά τό ἀνύποπτον· πολλή γάρ ζήτησις ἐγένετο παρά τοῦ Βασιλέως περί ταύτης κατά πᾶσαν χώραν, καί μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι ταύτοις· ἀλλ' ἰδού χάριτι Θεοῦ ἐφυλάχθη παρ' ἡμῶν. Καί τότε διηγήσατο ὁ Γέρων τῷ μαθητῇ λεπτομερῶς τόν βίον αὐτῆς.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, καί πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδή ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἀήττητον φρόνημα ἐνδεικνυμένη, ἀνδρεῖα παλαίσματα, Ἀναστασία ἤνυσας· καί σκεῦος πολύτιμον, τῆς ἐπιπνοίας Θεοῦ, ὤφθης ἀνακράζουσα· ὁ ὤν εὐλογημένος καί ὑπερένδοξος.

Στολήν σου ἀμείψασα ὡς καί τήν κλῆσιν, ἀνήρ ἄλλος πέφηνας, εὐνοῦχος ἐν τῷ σχήματι, καί πάντας διέλαθες, ἐν τῇ ζωῇ σου σεμνή, εὐτόνως ἀναμέλπουσα· ὁ ὤν εὐλογημένος καί ὑπερένδοξος.

Ἰσχύν τήν οὐράνιον ἐνδεδυμένη, ἐχθροῦ ἀπεγύμνωσας, τήν πονηρίαν ἅπασαν· στερρῶς γάρ ἠγώνισαι, ἐγκεκλεισμένη σεμνή, ἐν τῷ σπηλαίῳ κράζουσα· ὁ ὤν εὐλογημένος καί ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τήν ἄχραντον καί Θεοτόκον, τήν μόνην κυήσασαν, Θεόν τόν ἀναλλοίωτον, σαρκός ὁμοιώματι, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες· Χαῖ-

./.

www.tezaurliturgic.ro

ρε εὐλογημένη καί ὑπερένδοξε.

Ὠδή η'. Τόν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ Θεοφόρος Δανιήλ, θείῳ Πνεύματι κινούμενος Ὁσία, ἐν ἀνδρῴᾳ στολῇ σε, πρός ἀκροτάτην ζωήν, ἰθύνει χωρίσας ἀπάσης τε, σχέσεως ἀνθρώπων, καί συνουσίας Μῆτερ.

Ὑπό τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, σθενουμένη κραταιῶς περιεγένου, φυσικῆς ἀσθενείας, καί ὑπέρ φύσιν σκληρούς, ἀγῶνας Ὁσία ἐτέλεσας, δι'ὧν καταπλήττεις, ἡμῶν τάς διανοίας.

Μένεις ἐν ἔτεσι πολλοῖς, ὑπό πάντων ἀληθῶς ἀγνοουμένη, ἐν σπηλαίῳ Ὁσία, μόνῳ συνοῦσα Θεῷ, ὤ θαῦμα! πῶς ἤνεγκας πάνσεμνε, τήν τελειοτάτην, ἀποφυγήν ἁπάντων;

Θεοτοκίον.

Ὄρος Θεοῦ τό ἐμφανές, καί περίοπτον καί σύσκιον τῇ δόξῃ, Θεοτόκε Παρθένε, πλανώμενόν μέ δεινῶς, ἐν ὄρει πολλῶν παραβάσεων, ἕλκυσόν με Κόρη, πρός τρίβον σωτηρίας.

Ὠδή θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Νομίμως τελέσασα, τόν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καί καλῶν ταῖς ἰδέαις σαυτήν κοσμήσασα, ἤρθης ἐν χαρᾷ θεοφόρε, πρός τούς νυμφῶνας τῆς ἀφθαρσίας, τῶν πόνων τά ἔπαθλα, κομιζομένη πάνσεμνε.

Ἀγγέλους ἑώρακας, ἀπ'οὐρανοῦ ἐλθόντάς σοι, τήν ἁγίαν ψυχήν σου λαβεῖν καί ἄμωμον, καί λαμπρῶς τό πρόσωπον λάμψαν, Ἀναστασία τό σόν ἀρρήτως, πρός δόξαν οὐράνιον, γηθοσύνως ἀνελήλυθας.

Χριστοῦ τήν τερπνότητα, καί κάλλος τό ἀμήχανον, καί τήν ἄφραστον δόξαν καί τήν λαμπρότητα, ἤδη καθορῶσα Ὁσία, καί μετοχῇ θείᾳ θεουμένη, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπέρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Ὁ ἅγιος οἶκός σου, ὅν πόθῳ σοι ἀνήγειραν, οἱ τιμῶντες Ὁσία τήν θείαν μνήμην σου, πάντας ἁγιάζει τούς πίστει, μετ'εὐλαβείας αὐτῷ φοιτῶντας· ἀλλά ταῖς πρεσβείαις σου, δίδου πᾶσι τά αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τό μέγιστον, καί ἄφραστον μυστήριον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου

./.

www.tezaurliturgic.ro

θεοχαρίτωτε· σύ γάρ τόν θεόν καί Σωτῆρα, μετά σαρκός τέξασα τῷ κόσμῳ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς ἀρχαίας καραβάσεως.

'Εξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

'Αγῶνας ὑπέρ ἄνθρωπον, ἐν γυναικείῳ σώματι, 'Αναστασία θεόφρον, ἀνύσασα θείῳ πόθῳ, ἔτη ὀκτώ καί εἴκοσιν, ἀτρόμητος διέμεινας, ἐν τῷ σπηλαίῳ πάνσεμνε, πυκτεύουσα πρός τάς τάξεις, τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων.

Θεοτοκίον.

Θεόν τόν ὑπερούσιον, οὐσιωθέντα Πάναγνε, τοῦ πρωτοπλάστου τήν φύσιν, δι' οἰκτιρμούς ἀμετρήτους, ὑπερφυῶς γεγέννηκας, καί μετά τόκον ἄφθορος, μεμένηκας Πανάχραντε· διό σε ὑμνολογοῦμεν, οἱ διά σοῦ σεσωσμένοι.

Εἰς τούς Αἴνους.

'Ιστῶμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν τά ἑξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. 'Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τήν τοῦ κόσμου τερπνότητα, καί αὐλήν τήν βασίλειον, καί τιμήν τήν πρόσκαιρον καταλέλοιπας, ὥσπερ φθαρτά καί λυόμενα, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, καί αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς ἀσώματος, ἐν Αἰγύπτῳ ἀσκήσασα ὁσίως· διά τοῦτό σε τιμῶμεν, 'Αναστασία πανένδοξε.

Καί τήν κλῆσιν ἀμείψασα, καί τό σχῆμα ἀλλάξασα, καί ἀνδρεῖον φρόνημα Μῆτερ φέρουσα, ἀσκητικῶς ἠνδραγάθησας, ἀνδρείοις παλαίσμασι, καί δοχεῖον ἀρετῶν, ἀνεδείχθης πολύτιμον· διά τοῦτό σε, ὁ Χριστός πρός μονάς 'Αναστασία, οὐρανίους κατοικίζει, θεουργικῶς μεγαλύνας σε.

'Ως ἀνάκτορον ᾤκησας, θεοφόρε τό σπήλαιον, καί πρός ὕψος ἔφθασας τελειότητος· ὢ τῆς πολλῆς καρτερίας σου! πῶς ἤνεγκας ἔνδοξε, τήν μανίαν τήν σκληράν; πῶς εἰς τέλος κατῄσχυνας, τόν πολέμιον, γυναικείᾳ ἐν φύσει μακαρία; διά τοῦτο ὁ Χριστός σε, 'Αναστασία ἐδόξασε.

Λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι, τῷ 'Αγίῳ πανεύφημε, τήν σήν ἐκ τοῦ σώματος προεγνώρισας, ἐπί τά ἄνω μετάστασιν, καί φῶς θεῖον βλέψασα, μετετέθης ἐν χαρᾷ, πρός τά ἄνω βασίλεια, ἱκετεύουσα, ὑπέρ πάντων ἡμῶν 'Αναστασία, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τήν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

. / .

www.tezaurliturgic.ro

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ὁσία Μῆτερ, τήν ἀγαθήν μερίδα, Εὐαγγελικῶς ἐκλεξαμένη, τό συνεῖναι Χριστῷ προέκρινας, ἤ πρόσκαιρον ἔχειν ἀπόλαυσιν· ὅθεν τῶν ἐν κόσμῳ μακρυνθεῖσα, ἀσκητικόν ἀγῶνα ἠγώνισαι, καί περιφανές ἀνέστησας τρόπαιον, ἐν τῇ ἄνωθεν ῥοπῇ, κατά τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ. Καί νῦν τῆς ἐφέσεως τυχοῦσα, Ἀναστασία μεγαλώνυμε, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καί δοξάζομέν σε, οἱ πιστοί κατά χρέος τήν πόλιν τήν ἄσειστον, τό τεῖχος τό ἄρρηκτον, τήν ἀρραγῆ προστασίαν, καί καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καί Ἀπόλυσις.

Εἰς τήν Λειτουργίαν.

Κατά τήν Τυπικήν διάταξιν. Ἀπόστολον ζήτει τῇ κε΄ Νοεμβρίου, Εὐαγγέλιον τῆς γ΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Ἔρωτι τρωθεῖσα τῷ θεϊκῷ, ἰσάγγελον βίον, ἐβιώσω μετά σαρκός· ὅθεν οὐρανίων, τυχοῦσα δωρημάτων, Ἀναστασία Μῆτερ, σκέπε τούς δούλους σου.

Ἕτερον.

Τοῖς ἐν εὐλαβείᾳ τῷ σῷ ναῷ, Μῆτερ προσιοῦσι, καί αἰτοῦσι σήν ἀρωγήν, τῆς σῆς προστασίας, τήν χάριν ἀεί δίδου, σεμνή Ἀναστασία, καί βίον ἄλυπον.

Δίστιχον.

Ἀνάστησόν με ἐκ τῶν παθῶν Ὁσία,
Γεράσιμον μέλποντα τάς ἀρετάς σου.

. . . .